

Tomu nasvědčuje již obsah rozšiřované zprávy. Šířitel obžalovaná mezi učiteli a školními dětmi nepravdivou zprávu, že četníci, aniž lid vyzvali k rozchodu, stříleli do bezbranných dětí. Toto jednání obžalované, o němž rozsudek prohlašuje, že se stalo v úmyslu štvavém, tudíž v úmyslu vyvolati u učitelů a dětí nepřátelské smýšlení proti četníkům jako bezpečnostním orgánům pro jejich postup za dotyčných demonstrací, dlužno nesporně považovati za velmi vážné ohrožení veřejného pořádku a nelze je srovnávati s porušením veřejného pořádku, způsobeným na příklad nepořádnou chůzí po ulici. — Neobstojí ani výtky, že obžalovaná neučinila nic více, nežli že svoji žádost o povolení pauzy přednesla učitelům, resp. ředitelům školy a že se spokojila s jejich zamítavým rozhodnutím o žádosti. Vždyť tento poukaz nemá vůbec žádného vztahu na přečin podle § 18 čís. 2 zák. na ochr. rep., jenž záleží v šíření nepravdivých zpráv, naopak přichází okolnost ta v úvahu jen při uvažování o jednání obžalované ve směru přečinu § 15 čís. 1 citov. zák., o němž se stala řeč již na počátku. V důsledku toho padají a stávají se bezpředmětnými další úvahy k onomu poukazu připínané. Bylo proto zmateční stížnost zamítnouti.

Čís. 4819.

Byl-li obžalovaný při hlavním přeličení a nebyl-li jen při vyhlásování rozsudku, nejde o rozsudek vydaný podle § 459 tr. ř.; v takovém případě nepřichází v úvahu § 478 tr. ř., nýbrž platí tu v příčině včasnosti ohlášení a včasnosti provedení odvolání předpisy § 466 odst. 2 a § 467 tr. ř.

(Rozh. ze dne 23. října 1933, Zm I 791/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona do usnesení krajského jako odvolacího soudu v Kutné Hoře ze dne 16. května 1933, jímž ohlášení a provedení odvolání obžalovaného z rozsudku okresního soudu v Chotěboři ze dne 18. září 1931, kterým byl uznán vinným přestupkem krádeže podle § 460 tr. zák., bylo zamítnuto, pokud se týče odmítnuto jako opožděné, takto: Napadeným usnesením byl porušen zákon v ustanovení § 466 odst. 2 a 467 tr. ř.; usnesení to se zrušuje a věc se odkazuje krajskému jako odvolacímu soudu v Kutné Hoře, by o odvolání obžalovaného po zákonu jednal.

D ů v o d y:

Rozsudkem okresního soudu v Chotěboři ze dne 18. září 1931 byl obžalovaný uznán vinným přestupkem krádeže podle § 460 tr. zák., jehož se dopustil tím, že spolu s jedním spolupachatelem pro svůj užitek z držení a bez přivolení A. lesní správy v lese »M.« dne 21. června 1931 odňal dva smrky v ceně 60 Kč, a byl proto odsouzen k tuhému vězení 4 dnů zostřeného 1 postem nepodmíněně. Při hlavním přeličení,

při němž došlo k vynesení rozsudku, byl sice obžalovaný s počátku přítomen a také zodpovědně vyslechnut, během průvodního řízení se však vzdálil; v hlavním přelíčení bylo pokračováno a rozsudek byl vynesena v nepřítomnosti obžalovaného. Písemné vyhotovení rozsudku bylo pak obžalovanému doručeno dne 31. října 1932. Obžalovaný ohlásil podáním ze dne 3. listopadu 1932 odvolání — bez bližšího označení, kterými body rozsudku se pokládá za stížena a které důvody neplatnosti chce uplatňovati — a takto ohlášené odvolání 11. listopadu 1932 provedl; provedení vyhovuje předpisu § 467 odst. 2 tr. ř.

Krajský soud v Kutné Hoře jako soud odvolací, předsevzav některá doplnění, vydal v sezení neveřejném usnesení ze dne 16. května 1933, jímž ohlášení odvolání zamítl a provedení odvolání odmítl jako opožděné, s tímto odůvodněním: »Rozsudek byl vyhlášen v nepřítomnosti obžalovaného, pročež mu byl doručen opis rozsudku dne 31. října 1932. Obžalovaný ohlásil sice včas odvolání, neprohlásil však v něm (t. j. v ohlášení), kterými body rozsudku se pokládá za stížena; nemůže proto soud odvolací k ohlášenému odvolání podle § 468 tr. ř. přihlížeti, poněvadž odvolání provedeno bylo teprve 11. listopadu 1932, tedy opožděně, neboť odvolací lhůta podle § 478 tr. ř. jest osmidenní ode dne doručení opisu rozsudku. Bylo proto podle § 469 tr. ř. vysloveno, jak uvedeno, provedení odvolání odmítnuto pro opožděnost přímo odvolacím soudem, ačkoli dle § 468 posl. odst. tr. ř. měl tak již učiniti první soud.

Tímto usnesením odvolacího soudu byl porušen zákon. Nesprávně se odvolává usnesení na ustanovení § 478 tr. ř., ježto vůbec tu nejde o rozsudek vydaný podle § 459 tr. ř., který předpokládá, že se obžalovaný ke hlavnímu přelíčení nedostavil. V důsledku toho nepřichází § 478 tr. ř. vůbec v úvahu, nýbrž platí tu v příčině včasnosti ohlášení a včasnosti provedení odvolání předpisy § 466, odst. 2 a § 467 tr. ř., podle nichž obžalovaný, který při vyhlášení rozsudku nebyl přítomen, má odvolání opovědět ve 3 dnech po tom, kdy byl o něm zpraven (§ 466, odst. 2 tr. ř.), a má právo v 8 dnech po opovědi odvolání podat při okresním soudě provedení důvodů svého odvolání (odst. 1 § 467 tr. ř.). Tyto lhůty byly v tomto případě skutečně dodrženy. Bylo proto ve smyslu § 479 tr. ř. a podle § 292 tr. ř. uznati, jak shora uvedeno.

Čís. 4820.

Lesní a polní zřízení, vzati do přísahy pro určitý obvod pozemkový, jsou podle povahy své služby povinni a oprávněni vykonávati dozor v zásadě jen v tom obvodu, pro který byli ustanoveni; nepoživají ochrany § 68 tr. zák., jestliže — jsouce na honu na pozemcích mimo onen obvod (na nichž má jejich zaměstnavatel pronajatu honitbu) — zakročí proti osobě, vystřelivší na svých pozemcích.

(Rozh. ze dne 24. října 1933, Zm I 608/32.)